

DAX 10.929,24 -1,24%

CAC 4.394,50 -1,15%

Dow Jones 24.474,12 -0,41%

Nikkei 20.388,16 -0,80%

Αναζήτηση Μετοχής ή Είδους

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ: 11:40

603,42 -0,81%

-4,92

Τζίρος: 4,66 εκ €

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

11:16 | Αργεντινή: Τροποποιεί την πολιτική της για αναδιάρθρωση χρέους ύψους \$65 δισ.

EUR / USD 1,09099

EUR / CHF 1,05966

ΜΕ ΑΠΟΨΗ

Παρασκευή, 22-Μαΐ-2020 00:04

Αθέμιτος ανταγωνισμός και ... κοκτέιλ

ΤΟ 5ο ΚΥΜΑ

207

Του Κωνσταντίνου Ζίλφου

Από τους δεκάδες επιχειρηματικούς κλάδους που επηρεάστηκαν από την πανδημία του COVID-19, αυτοί που, μαζί με τον τουριστικό, υπέστησαν το ισχυρότερο, ίσως, πλήγμα είναι οι κλάδοι των επιχειρήσεων εστίασης (Κ.Α.Δ. 5610) και παρασκευής και διάθεσης αλκοολούχων και μη ποτών (Κ.Α.Δ. 5630).

Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με τη σχετική Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και τη λίστα που εξέδωσε η Γενική Γραμματεία Εμπορίου & Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, για τους ανωτέρω Κ.Α.Δ επιτρεπόταν η παροχή προϊόντων μόνο σε πακέτο από το κατάστημα (take away), ενώ η χρήση τραπεζοκαθισμάτων επιτράπηκε πολύ πρόσφατα και δη από την 25η Μαΐου.

Το τελευταίο διάστημα, μετά και τη σταδιακή άρση των περιορισμών του lockdown, τη δημοσιότητα απασχολούν σχεδόν καθημερινά, ειδήσεις που σχετίζονται με επιχειρήσεις που διαθέτουν αλκοολούχα ποτά σε πακέτο, έξω από τις οποίες συνωστίζονται θαμώνες με τα ποτά ανά χείρας και όπου φέρονται να διοργανώνονται άτυπα πάρτι.

Ήδη από πλευράς της φορέων που εκπροσωπούν επιχειρήσεις εστίασης και καφέ-μπαρ εκφράστηκαν διαμαρτυρίες για απόκτηση ανταγωνιστικού προβαδίσματος από καταστήματα take away που δραστηριοποιούνται κατά τον ανωτέρω τρόπο. Αυτός, ενδεχομένως να ήταν και ένας από τους λόγους που αποφασίστηκε η μετάθεση του ανοίγματος των εν λόγω επιχειρήσεων με τραπεζοκαθίσματα την 25η Μαΐου, αντί της 1η Ιουνίου που είχε προγραμματιστεί αρχικά.

Η ανταγωνιστική συμπεριφορά ρυθμίζεται όχι μόνον από το ν. 146/14 περί αθέμιτου ανταγωνισμού, αλλά και από πληθώρα διατάξεων που δεν ανήκουν στον στενό πυρήνα του δικαίου του ανταγωνισμού (εξωανταγωνιστικές), όπως λ.χ. οι αγορανομικές, αυτές που αφορούν την προστασία της δημόσιας υγείας, την ασφαλή κυκλοφορία των εμπορευμάτων κ.α.

Το ζήτημα, ωστόσο, εάν η παράβαση μιας εξωανταγωνιστικής διάταξης αποτελεί eo ipso και πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού ανήκει στα δυσχερέστερα προβλήματα του σχετικού δικαϊκού κλάδου και εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά αμφισβητούμενο, παρά την

προφανή πρακτική του σημασία.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα, μία επιχείρηση που διέθετε όλο το προηγούμενο διάστημα αλκοολούχα ποτά (σε πακέτο), ενώ η διάθεση τέτοιων προϊόντων δεν προβλέπεται στην άδεια λειτουργίας της, απέκτησε και αθέμιτο ανταγωνιστικό προβάδισμα έναντι ομοειδών επιχειρήσεων; Επίσης, μια επιχείρηση με άδεια διάθεσης αλκοολούχων ποτών, η οποία ταυτόχρονα έπαιζε δυνατή μουσική με αποτέλεσμα οι καταναλωτές να παραμένουν για ώρες συνωστισμένοι έξω από το κατάστημα (παραβιάζοντας τη σύσταση περί απαγόρευσης συνωστισμού), ασκούσε κάποια αθέμιτη πρακτική έναντι των ανταγωνιστών της που περιορίζονται σε απλή διάθεση ποτών σε πακέτο;

Κατά μία άποψη η παραβίαση εξωανταγωνιστικών διατάξεων, εφόσον έχουν σημασία για τον οικονομικό ανταγωνισμό, συνιστά αθέμιτα ανταγωνιστική πράξη, χωρίς μάλιστα να χρειάζεται να ερευνηθεί εάν με την παραβίαση αυτή ο παραβάτης απέκτησε πράγματι προβάδισμα έναντι των ανταγωνιστών του.

Κατά άλλη, "αυστηρότερη" άποψη, η παράβαση μιας εξωανταγωνιστικής διάταξης δεν οδηγεί αυτομάτως στον αθέμιτο ανταγωνισμό, παρά μόνον εφόσον η διάταξη αυτή συνδέεται με την εξωτερική συμπεριφορά μιας επιχείρησης στην αγορά και ο σκοπός της συμπίπτει με αυτούς του δικαίου του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Σε κάθε περίπτωση, η απάντηση στο πρώτο ερώτημα για την επιχείρηση που διαθέτει take away ποτά, χωρίς να έχει την απαιτούμενη άδεια διάθεσης αλκοολούχων προϊόντων είναι ευκολότερη, καθώς μια τέτοια συμπεριφορά προφανώς και νοθεύει τον ανταγωνισμό, όπως δέχεται και η νομολογία.

Διαφορετική είναι η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, κυρίως λόγω των αποδεικτικών δυσχερειών που ενδέχεται να προκύψουν. Πράγματι, είναι δύσκολο να οδηγηθεί ο ιδιοκτήτης καταστήματος στα δικαστήρια από κάποιον ανταγωνιστή του, με το επιχειρήμα ότι η παραμονή κόσμου έξω από το κατάστημα του, μετά την αγορά ποτών σε πακέτο, παραβίαζε τη σύσταση περί αποφυγής συνωστισμού και προσέδωσε σε αυτόν ανταγωνιστικό προβάδισμα και σχετική οικονομική ζημία. Κι αυτό γιατί η παραμονή των θαμώνων έξω από το κατάστημα πολύ πιθανόν να αποτελούσε προσωπική επιλογή των ίδιων, χωρίς δηλαδή να ενθαρρύνεται καθ' οιονδήποτε τρόπο από τον επιχειρηματία.

Αντιθέτως, εφόσον δύναται να αποδειχθεί ότι ο συνωστισμός δεν υπήρξε απόρροια "αυθόρμητης συμπεριφοράς" των πελατών, αλλά ότι ενθαρρυνόταν από την επιχείρηση με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, λ.χ. με τη χρήση δυνατής μουσικής και την δημιουργία κλίματος ευφορίας στους πελάτες ή σε διερχόμενους, που είχαν σαν αποτέλεσμα την παραμονή τους έξω από την επιχείρηση και την αύξηση των παραγγελιών σε ποτά, εάν δηλαδή δύναται να αποδειχθεί ότι, έστω και έμμεσα, μια επιχείρηση, "ενορχήστρωνε" την παραβίαση των συστάσεων περί αποφυγής συνωστισμού προκειμένου να αυξήσει τα κέρδη της, η επιχείρηση αυτή προφανώς και απέκτησε αθέμιτο ανταγωνιστικό προβάδισμα έναντι άλλων που απλώς διέθεταν ποτά σε πακέτο, χωρίς τη χρήση άλλων "ελκυστικών" μέσων που οδηγούν σε αύξηση της κατανάλωσης. Συνακόλουθα, μια τέτοια αθέμιτα ανταγωνιστική συμπεριφορά από επιχείρηση, ιδίως μάλιστα εάν εκδηλωνόταν συστηματικά, δύναται εγείρει αξιώσεις από πλευράς των θιγόντων ή θιγόμενων ανταγωνιστών της.

** Ο κ. Κωνσταντίνος Ζίλφος είναι Δικηγόρος, ΜΔΕ - Senior Associate στην "ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"*

www.alf.gr

207

ΣΑΣ ΑΡΕΣΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ;

ΣΧΟΛΙΑΣΤΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ